

Sygn. akt IV CSK 18/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 lutego 2016 r.,
w sprawie z powództwa H. H., H. W., S. W., D. U. i H. U.
przeciwko Gminie Miejskiej B.
o zapłatę i ochronę dóbr osobistych,
na skutek wniosku pełnomocnika powodów H. H., D. U. i H. U.
o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej
udzielonej w postępowaniu kasacyjnym
zakończonym postanowieniem Sądu Najwyższego
z dnia 30 września 2015 r., sygn. akt IV CSK [...],

**stwierdza swą niewłaściwość i przekazuje wniosek Sądowi
Apelacyjnemu w [...].**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 września 2015 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania trzech skarg kasacyjnych wniesionych przez H. H., przez D. U. i H. U. oraz przez S. W. i H. W. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 31 marca 2014 r., sygn. akt V ACa [...], w sprawie z powództwa skarżących przeciwko Gminie Miejskiej B..

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2015 r. Sąd Najwyższy oddalił wniosek pełnomocnika skarżących H. H. oraz D. U. i H. U., złożony w dniu 7 grudnia 2015 r., o uzupełnienie postanowienia z dnia 30 września 2015 r. przez rozstrzygnięcie co

do przyznania kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym. Skargi kasacyjne złożone w imieniu H. H. oraz D. U. i H. U. nie zawierały bowiem wniosku o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, o którym mowa w treści § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.).

Wnioskiem z dnia 16 lutego 2016 r. pełnomocnik skarżących H. H. oraz D. U. i H. U. wniósł o wydanie rozstrzygnięcia w zakresie przyznania kosztów pomocy prawnej z urzędu, obejmującej sporządzenie i wniesienie skarg kasacyjnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

O zwrocie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu orzeka na wniosek – do czasu zakończenia postępowania – sąd, przed którym świadczona była pomoc. W razie złożenia wniosku po zakończeniu tego postępowania właściwy do orzekania o nim jest sąd, który wydał postanowienie o ustanowieniu pełnomocnika z urzędu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2013 r., III CSK 121/12, niepubl.).

Pełnomocnik skarżących H. H. oraz D. U. i H. U. został ustanowiony w celu sporządzenia skarg kasacyjnych od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] w dniu 31 marca 2014 r. przez tenże Sąd. W związku z tym do rozpoznania wniosku z dnia 16 lutego 2016 r. właściwy jest Sąd Apelacyjny w [...].

Z tych względów, na podstawie art. 200 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.